

Tarihsel Bağıın Analojisi

İçeriğı Yazan: [ibrahimc](#) [1] Zaman: Per, 01/11/2012 - 18:24

Yazar: İbrahim Kurban

Yazının Yazıldığı Tarih: 31/10/2012

Adolf Hitler ve Benito Mussolini isimlerini gördüğümüzde kuşkusuz, ikisinin de savaş suçlusu ve kana susamış liderler olduğunu söyleyebiliriz. Bunu söylememin nedeni, yapsak da haksız olmayacağımızhalde onları kınayıp, yerin dibine batırmak değil. Bunu söylememin nedeni bu isimler arasındaki tarihsel bağı ortaya koymak ve bu tarihsel bağdan günümüze bir sonuç çıkarmak. O zaman tarihsel bağı ortaya koyup sonuçları çıkarmaya başlayalım...

Mussolini, Birinci Dünya Savaşı'ndan istediğini alamayan İtalya'da iktidara gelirken eski sosyalistkimliğini kullanarak ve ekonomik istikrar söylemi ile işçi kitlelerini ardına aldı. Buna karşın iktidara geçtikten sonra sendikalaşmayı yasaklayan, kitapları toplayan, gazetelere sansür getiren, Sosyalist Parti'yi kapatan, komünistleri tutuklatan Mussolini, ülkeyi kısa sürede bir polis devleti haline getirdi. İkinci Dünya Savaşı'nın başlamasıyla birlikte Libya ve Etiyopya'da toplu katliamlar yapan Mussolini, Adolf Hitler ile birlikte Avrupa'ya korku saldı. Ekonomik istikrar söylemi ise savaş ekonomisine geçildikten sonra sadece bir laf olarak kaldı.

1933 yılında Almanya'da "büyük güç", "ekonomik istikrar", "Kimse aç kalmayacak!" söylemleri ile başbakanı olan Hitler hemen bir sene sonra cumhurbaşkanlığı ve başbakanlığı birleştirerek "führer" ünvanı ile ülkeyi bir tek adam diktatörlüğü haline getirdi. Birinci Dünya Savaşı'ndan zararlı çıkan ve ekonomik bağlamda büyük sıkıntılarla boğuşan Almanya'yı, her yanı otoyollarla kaplı, sanayi tesisleri ile ünlü bir ülke haline getirdi. Fakat Naziler dışındaki her kesime uyguladığı baskılarla ülkeyi cehenneme çeviren Hitler, "Üstün Alman ırkı" idealini gerçekleştirmek için Yahudileri fırınlarda yaktırıp üzerlerinde deneyler yaptı, eşcinselleri ve zihinsel engellileri öldürdü. İkinci Dünya Savaşı'nın başlamasıyla birlikte Avrupa'nın batısından Moskova'ya kadar milyonlarca insanın ölümüne sebep oldu.

Ve her şeye rağmen kaybettiler. Çok saldırdılar, çok zarar verdiler ama kaybettiler. Kaybederken de tüm dünyaya faşizmin gerçek yüzünü gösterdiler.

Çok zaman geçti. Faşizm biçim değiştirdi. İleri demokrasi adı altında Türkiye'de hüküm sürmeye başladı. İleri demokrasinin büyük lideri, "Büyük Türkiye" sloganları ile Büyük Ortadoğu Projesi'nin eşbaşkanı oldu. "Ekonomide istikrar", "Teğet geçti" masalları ile büyük patronların servetine servet katarken, emekçi insanları açlıktan kırılır hale getirdi. Ekonomi büyüyor dedi. Aslında büyüyen sadece cari açık ve toplumsal eşitsizliklerdi.

Kürt açılımı dedi. Binlerce Kürt'e hapis yolu gözükte. Alevi açılımı dedi. "Tek ibadethane camiidir." demesi bir oldu.

Basın özgürlüğünden dem vurdu, basılmamış kitabı toplattı, ardından yazarını tutuklattı. Gazetecileri ise haber yaptığı gerekçesiyle içeri attı.

BDP'nin siyaset akademisinde ders verdiği için Prof. Dr. Büşra Ersanlı ve Ragıp Zarakolu'yu tutuklattı.

Futbol piyasasında bulunan ve kendisine muhalif olan kesimleri susturup gücü cemaate aktarması gerekiyordu. Bir şike davası patlattı. Aziz Yıldırım başta olmak üzere birçok ismi Metris'e gönderdi.

TSK çatısı altındaki bir çok muhalif hareketi Ergenekon operasyonları ile durdurdu, kendi iktidarına tehlike arz eden isimleri tutuklattı. Bu isimlere son olarak eski Genelkurmay Başkanı eklendi.

Ve tahtını sağlamlaştırdı. Artık gücünü uluslararası arenada gösterecekti. İlk etapta Libya ve Mısır'da gösteremediği cesareti gösterip emperyalizmin gözüne girmesi gerekiyordu. Dostu Esad'a sırt çevirdi. Adını Esed yaptı.

Demokrasi mavalları okumaya başlayıp, Suriye'ye de diğer Ortadoğu ülkelerinde olduğu gibi demokrasi gelmesi gerektiğini söyledi.

ABD güdümü ile oluşturulan Özgür Suriye Ordusu üyelerine kendi ülkesinde kamp kurdu. Onlara askeri eğitim verdi. Eğitim vermek de yetmedi üstüne silahlandırdı. Suriye ordusuyla savaştırdı. Ancak bu da yetmedi. İlk önce Türkiye uçağı, Suriye sınırına girdiği gerekçesiyle vuruldu. Ardından hala kim tarafından yollandığı belli olmayan bir top ile beş Türkiye vatandaşı öldü. Ve tezkere çıkarıldı. Türkiye bilfiil savaşın içine girdi. Sıcak çatışmaların aralıklarla devam ettiği günlerde Rusya'yla yaşanan uçak gerilimiyle birlikte, eskiden "üç tarafı denizlerle çevrili" ülke Türkiye, "dört tarafı düşmanlarla çevrili" Türkiye'ye döndü.

Bundan sonra ne olacağı ise Rusya'nın Türkiye'ye karşı alacağı tutuma ve ABD başkanlık seçimlerine bağlı gözüküyor. Halkları savaşa götüren, iktidarını sağlamlaştırmak için tüm muhalif özneleri faşizm ile bastıran diğer liderlerin tarihsel bağını yazının başında konuşmuştuk. Sonrasında günümüz Türkiye'sinden çeşitli "ileri demokrasi" manzaralarından söz ettik. Şimdi bu tarihsel bağdan bir sonuç çıkarabiliriz.

Okuyucunun kafasında şöyle bir anafikir oluşmuş olabilir. Mussolini ve Hitler kaybetseyse O'da kaybedecek! Ne var ki; "Büyük Türkiye'nin büyük liderinin" sonu ne olacak bilemeyiz. Bildiğimiz şudur ve tarihin bize söylediği açıktır. Emekçi halkı sömüren, aydınları, muhalifleri tutuklatan tüm faşist rejimler yıkılmaya mahkumdur ve tarihte hak ettiği yeri bulmuştur. Yine bulması muhtemeldir.

Ancak bu muhtemellik bu ülkenin komünistlerine bağlıdır. Komünistlerin mücadele etmediği faşist rejimlerde faşizmden kurtulmak imkansızdır. Okuyucu buradan şu anafikri çıkarıp benimsemelidir:

Bugün yapılması gereken savaşa, baskıya ve emperyalizme karşı sol'u güçlendirmektir. sol'un güçlü olduğu bir ülkede halkın umudu da güçlüdür, devrim ve sosyalizm ideali de.

İbrahim KURBANiletisim@politikadergisi.com [2]

ibrahimckurban@gmail.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (26/04/2024 - 04:46 tarihinde yazdırıldı):<https://www.politikadergisi.com/okur-makale/tarihsel-bagin-analojisi>**Bağlantılar:**[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/ibrahimc>[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>